

Minden madarat

Dane Zajc

*Kiirtunk minden madarat.
Mind. Mind, károgták a sötétben a hollók.*

*S az éj csöndjében tisztán hallhattam,
a kertben valaki öldösi madaraimat.
És tudtam,
reggelelm most már
daltalárok lesznek,
és éreztem,
nagy-nagy bánat szorongatja lelkem.*

Mind. Minden madarat, károgták.

*S úgy rémlett,
fekete szárnyak
csapkodnak körültem
és a szárnyak közül felém lobog
egy sárga holló szem.
Mit akarsz, holló, kérdeztem végül.
Koponyám boltíve alatt
nem rejtegetek semmilyen madarat.*

*Mind. Minden madarat.
Mind kiirtjuk, károgtá.*

*S megrettentem,
hátha egy éjszaka
álmaim homályában
léket váj a koponyámon
és eszelős csőrével kutatni kezdi,
gondolataim fészékében
nem rejtőznek-e dalos madarak.*

Mind. Mind. Egy se menekül,

*Már a tarkómon érzem
a holló sárga szemét.
A lelkeembe váj a csőre.
A lelkem megölt madár.*

*Mind. Mind kiirtjuk.
Minden madarat, kárognák a hollók
a sötét ég alatt.*

Bősz fekete bika

Dane Zajc

*Bősz fekete bika bömböl a hajnalba.
Bősz fekete bika, miért bömbölsz?
Kihaltak a legelők.
Kihaltak az ormok.
Kihalt a völgyoszoros.
Mint bömbölésed süket visszhangja.*

*Bősz fekete bika bömböl a hajnalba.
Mintha sűrű fekete vér fröccsent volna
a sötét fenyők túlevelére.
Mintha az erdő felett a keleti égről
vérben forgó bikaszem
meredne le.
Bősz fekete bika, miért bömbölsz?
Tán örömmel tölt el,
hogy a visszhang visszahozza
rekedt bömbölésed?*

*Bősz fekete bika, vértelen a reggel.
Hangod úgy zúdul a völgybe,
mint szétriadt
varjúcsapat.
Senki sem hallja meg magányod.
Senkit meg nem itatsz
hangod fekete vérével.
Némulj el bősz fekete bika.*

*Bősz fekete bika bömböl a hajnalba.
A felkelő nap fénylő
mészárosbárdot köszörül.*